

Stud. Jur.

TEMA **KUNST,
KULTUR OG JURA?**

*Nr. 2
Maj 2024
79. årgang*

1903
JURIDISK
DISKUSSIONSKLUB

UDGIVER

Juridisk Diskussionsklub
Karen Blixens Plads 7
DK-2300 København S

E-mail: stud.jur@jdku.dk

REDAKTION

Redaktør: Tobias Mallet
Lea Lauritzen

Ekstern redaktion: Rasmus Andersen
Mahdis H. Pour
Oskar Bloksgaard
Sine Madsen
Nilas Korn
Akina Masaki
Milla Damsgaard

DESIGN

Akkurat

TRYK

All Graphic
Oplag: 3200

Stud.Jur.

Om bladet

Stud.Jur. udsendes af Juridisk Diskussionsklub i samarbejde med Det Juridiske Fakultet ved Københavns Universitet til samtlige studerende og ansatte.

Citering mv.

Citering og anden gengivelse af uddrag fra Stud.Jur. må gerne ske, blot det sker i overensstemmelse med lov om ophavsret og med tydelig kildeangivelse.

Generelt

Materiale, kommentarer samt ris og ros kan sendes til stud.jur@jdku.dk
Afmelding: Send en e-mail med navn og adresse til stud.jur@jdku.dk

Tryk & Papir

Stud.Jur. er produceret under miljøvenlige forhold og trykt efter den internationale standard for miljøledelse. Stud.Jur. er trykt på papir, som er PEFC certificeret.

Hvad er dit næste skridt?

Gorrissen Federspiel er ét af de foretrukne danske advokatfirmaer – en position, vi er ydmygt stolte af, og som vi gør os fortjent til hver dag.

Vi søger i øjeblikket dygtige jurastuderende, som starter på 3. semester efter sommerferien. Som projektstudent hos os vil du indgå i en gruppe af yngre studerende, som skal stå for indekseringsopgaver/oprettelse af datarum, samt hjælpe vores stud.jur.'ere med praktiske opgaver og lettere juridiske opgaver.

Kickstart din juridiske karriere allerede nu. Gå ind på vores hjemmeside, hvor du kan læse mere om stillingen og uploade din ansøgning.

gorrissenfederspiel.com/projektstudent

Gorrissen Federspiel

INDHOLD

Leder	s. 5
Forkvindemeddelelse	s. 6
Irans lederskab under lup	s. 7
Kultur i København	s. 12
Kultur og Jura: En samtale med Head of Legal & Business Affairs i Sony Music Denmark – Tine Skytte Holm	s. 15
Kontraksbrud som kunstform	s. 20
Taylor's Version i lyset af rettigheder og konflikter	s. 23
Jurastudiet 101	s. 26
Jura-revyen	s. 30
Spørgsmål	s. 32
Kulturforandringer og kriminalisering	s. 35
Kaffe-pausen	s. 38
Fra Forfalskning til Erstatning	s. 41
Gennem labyrinten af statsstøtte: overtrædelser, den nye forordning og Femern-tunnelens rejse	s. 45
Et smugkig ind i Kunstnerens Retshjælp	s. 50
Guld fra gemmerne	s. 53
Bestyrelsen	s. 59

LEDER

Vi er tilbage med endnu en udgave af Stud.jur. Denne gang skal det handle om kunst og kultur; spændende, ikke? Imens solstrålerne er ved at gøre deres indpas over KUA's flisebelagte ørken, er det efterhånden tid til at få fulgt op på de siders pensum, vi er bagud med, inden sommerens fristelser for alvor spolerer koncentrationen. Men inden I begraver hovederne i pensum, skal I ikke snydes for lidt gedigen hyggelæsning, som Stud. Jur.-bladets flittige skribenter har strikket sammen til jer. I skal læse om Kunstnernes retshjælp, den på skrivende stund snart afviklede og på læsende stund netop afviklede Jurarevy, 'Take the Money and Run'-sagen og meget mere.

Temaet 'Kunst, kultur og jura?' skal invitere til at færdiggøre eksamenslæsningen i SMKs kantine og slutte dagene af med et glas rødvin i pausen til den teaterforestilling, I har booket med jeres sceneskiftsabonnement.

Fra redaktionen er der ikke mere at sige, end god fornøjelse, tak for dette semester og held og lykke med eksaminerne.

Mange redaktionelle hilsner fra

Tobias Mallet og Lea Lauritzen
Stud.Jur. Redaktører

Kære medstuderende og ansatte ved Det Juridiske Fakultet...

Foråret er på vej? Regn, tåge og to grader tyder på, at der går noget tid endnu, men i JD spirer og blomstrer det uanset, og når dette blad bliver trykt, er sommeren (formentlig) ved at indtage scenen.

Siden sidst har vi afholdt to af fire jurabarer, hvor de ansvarlige har afprøvet forskellige opsætninger, erstattet dåseøllene med fadøl og købt lys til gården. Garderoben er i mellemtiden blevet midlertidigt skrotet efter Ikea stativerne bukkede under til første jurabar og endte med et hav af jakker. I Stud.Jur. har redaktørerne som noget nyt taget kreativ kontrol over udseendet (det ydre er mindst lige så vigtigt som det indre) og det ser (forhåbentlig) fedt ud! Sideløbende bliver skribentholdet kun større og kvaliteten af bladet bedre med endnu flere fede artikler og skæve koncepter. Derudover har vi afholdt vellykket studiebesøg, debat, semesterstartsfest, temaugle og kaffepauser. Der er også mange spændende ting i vente; inden længe skal vi til debatarrangement med Ahmed Samsam. JD har fået en eksklusiv mulighed for at diskutere agentsagen med agenten selv, og der bliver arbejdet hårdt på, at finde mere plads, så alle de af vores medstuderende, der har udvist (en kæmpe) interesse, kan komme med. Og vi skal også til fest! Vi kan endnu ikke afsløre detaljerne, men jeg kan love, at sommerfesten bliver et "splash" af en fest og, afhængigt af hvor mange vodka redbulls man indtager, uforglemmelig.

Bag kulisserne bliver der også arbejdet på mere langsigtede fremtidsplaner; måske en to dage lang karrieredag, så vi kan tilbyde vores medlemmer et mere diversitetsbillede af vores karrieremuligheder som jurastuderende. Og et sommerakademi for kvote 2 ansøgere, så vi kan tilbyde en indsigt i metoden, hvor forskellige fagene er, og det sociale aspekt til dem, der virkelig brænder for at komme ind på studiet, men ikke får muligheder for, rent faktisk at beskæftige sig med det inden da.

På trods af vejret går det altså godt. Vi er kommet godt igennem de første tre måneder, ideerne bliver ikke kun diskuteret eller implementeret, men også konstant finjusteret og alt bliver afprøvet. Bestyrelsen er ambitiøs. Det leder til fede resultater.

Forkvinde
Hannah Tholstrup

Irans lederskab under lup

SKREVET AF
Mahdis Pour

Indledning

"Kvinde! Liv! Frihed!" er tre ord, der har haft domineret det iranske samfund siden d. 13. september 2022, hvor 22-årige Mahsa Amini døde, da hun blev tilbageholdt af det iranske moral-politi. Mahsa Aminis død har endvidere foranlediget i en befolkning, der ikke har synet så splittet siden den iranske revolution i 1979. Flere og flere unge lægger et internt pres på regimet. Ønsket om mere politisk frihed samt frustrationen over de forringede vilkår har resulteret i flere voldelige protester, hvis uro ydermere er opstået ud fra landets utilstrækkelige økonomiske og politiske institutioner.

Iran har i en lang årrække været genstand for provokatoriske fortællinger på den globale scene med landets regime-demonstrationer, heftige udlandsudtalelser og teokratiske styreform, der kraftigt divergerer med den vestlige verdensorden. Lige så stolt jeg er over mit hjemlands kultur og historie, lige så nødvendigt er det at belyse en forfatning, der er så fjern fra vores hverdag. Jeg tillader mig derfor at tage dig, kære læser, med op i et fugleperspektiv igennem Irans forfatning. Demonstrationerne handler nemlig ikke (kun) om lovbestemt hijab eller ej, men om en uretfærdig forfatning, hvis magtmonopol er koncentreret rundt om et enkelt individ, der vilkårligt styrer hele staten igennem én hellig skrift fra år 635, Koranen.

Hvad var den iranske revolution for noget?

For at forstå Irans nuværende forfatningsretlige struktur, er det essentielt først at forstå historien. En hurtig Google-søgning på *"Iran before the revolution"* vil fremvise billeder, man som efterkommer af den iranske revolution næppe ville have forestillet sig, engang har været Iran. Farverige kjoler, bare ben, løst hår – billederne er som taget ud af en amerikansk film-kliché fra 70'erne. Tro det eller ej, Iran var faktisk det moderne mellemøstlige hotspot for vestlige turister før revolutionen. Datidens Dubai, groft sagt. Iran var før revolutionen, og under disse billeders tid, ledet af et monarki med shahen (kongen) i spidsen. Der var et stærkt amerikansk pres på sociale og økonomiske moderniseringsprocesser på shahen i 50'erne, hvorfor han fremskyndede processen med overgangen fra det traditionelle landbrugssamfund til det moderne industrisamfund. En stigende kritik mod shahen udsprang i starten af 1960'erne med Ayatollah Khomeini i spidsen, som efterfølgende måtte gå i eksil i 1964 grundet stridighederne. Shahen brugte landets ressourcer på at opbygge et stærkt internationalt image, og negligerede landets interne interesser og traditioner. Shahen blev betragtet som en hensynsløs diktator og vestlig marionetdukke, der underminerede landets religiøse fundament. De ekstravagante middage med de amerikanske præsidenter så derfor sit sidste lys i 1979. Shahen blev tvunget i eksil, og Khomeini vendte herefter tilbage som den ledende revolutionære skikkelse. Khomeini ønskede at udbrede den iranske exceptionalisme ved at skabe en ny islamisk orden i Mellemøsten. Khomeinis sammenblanding af politik, religion og jura danner grundlag for de nuværende strukturelle politiske forhold i Iran, der regulerer indbyggernes adfærd og heraf indsnævrer deres frihed. Hovedtørklæde og traditionelle sorte klæder blev lovpligtige, hvor håndhævelsen heraf blev delegeret til den såkaldte Basij-milits – moralpolitiet. Selvsamme myndighed, der startede ramaskriget d. 13. september 2022. Den islamiske revolution – trods dens upopularitet – kan ikke andet end objektivt betragtes som en magtpolitisk succes, da lederskabet har beholdt sig mere eller mindre uændret siden 1979. Indtil videre.

Forestil dig, hvis Mette Frederiksen, før hun måtte stadfæste en lov, skulle sende den ind til 12 præster, der skulle godkende, om hvorvidt den var i overensstemmelse med bibelen. Hvad nu hvis, vi i Danmark havde en præst med dét prærrogativ at skulle godkende alle beslutninger og tiltag Folketinget og statsministeren foretog sig. Ikke alene dette, men også alle domstolsafgørelser i både civile og strafferetlige tvister. Denne præst med absolut magt over staten er i Iran, den åndelige leder Ayatollah Ali Khamenei, og betegnes derfor som landets øverste religiøse overhoved. Han overtog lederskabet efter otte år som landets præsident efter Khomeinis død i 1989. Irans forfatning bygger på islamisk sharia-lov, hvis bestemmelser slår fast, at præsteskabet og den øverste religiøse leder skal sørge for, at al lovgivning og administration er i overensstemmelse med præsteskabets fortolkning af islamisk lov. Ikke domstolens fortolkning af loven – den øverste leder og præsteskabets fortolkning. Skønt domstolene er udvalgt af den øverste leder selv, hvorfor deres objektivitet nok alligevel ikke ville manifestere sig. Den øverste leder besidder således kompetencen til at fyre dem, såfremt de ikke dømmer efter hans overbevisning. Safe to say, at Montesquieus magtdadskillelseslære næppe har været med i overvejelserne under udarbejdelsen af forfatningen i 1979.

★ TEHRAN

IRAN

Angående strafferetlige tvister, så lad mig inkludere en kedelig statistik. Iran er det land, der henretter flest borgere i hele verdenen. Amnesty International registrerede 579 henrettelser i hele verden i 2021. Iran stod, ifølge Amnesty, for 314 af dem. I 2022 lød tallet på 583, og i 2023 på mindst 834. En stigning på 43%. Her inklusive dødsstrafsafgørelser for homoseksuelle individer, da homoseksualitet som bekendt beskrives som en synd i Koranen, og derfor skal straffes med dødsstraf. Og hvordan foregår disse henrettelser? De bliver trykt i dagsavisen med adresse og tid, hvor lokalsamfundet kan komme og vidne mennesket blive hængt for åben skue. Det er virkeligheden for iranerne.

Den øverste religiøse leder kan ophæve beslutninger, som er truffet af præsidenten og parlamentet. Den øverste leder udarbejder derfor hverken love eller stadfæster dem. Den lovgivende magt ligger formelt hos parlamentet (Den Islamiske Rådgivende Forsamling, Majlis), hvis medlemmer vælges for en fireårsperiode ved direkte, almindelige valg. Direkte og almindelige valg lyder da demokratisk – se, Iran vil gerne anses som en teokratisk stat med demokratiske elementer. Sidstnævnte kan dog ikke legitimeres i praksis, hvorfor det lyder mere rigtigt at beskrive Iran som en teokratisk stat med et proforma-demokrati. Lad mig uddybe hvorfor. Der er i alt 290 pladser i parlamentet, og ud af de i alt 11 gange, der har forelagt parlamentsvalg, har 78 kvinder samlet besat 111 pladser ud af - i princippet - 3.190 mulige. Flere af disse kvinder har sågar oplevet diskvalifikation under deres virke, nogle fængsling og de resterende har være nødsaget til at forlade landet. For overhovedet at kunne kvalificeres som kandidat til enten præsident-eller parlamentsvalget, så skal man igennem en vurderingsrunde hos Vogternes Råd – præstestyret. Vogternes råd består af 12 medlemmer, hvoraf 6 udpeges af det religiøse overhoved, og de resterende vælges af parlamentet ud fra en gruppe af jurister, der indirekte også selv er udpeget af den religiøse leder. Lyder ikke just demokratisk, vel?

En undersøgelse udarbejdet den amerikanske NGO Freedom House viser, at Iran kun scorer beskedne 11 ud af 100 point på friheds-og politiske rettigheder. Én af de tungtvejende grunde herfor er, at de iranske valg ikke overholder demokratiske standarder med den altoverskyggende indflydelse fra det, som bekendt, ikke-valgte organ, Vogternes Råd, der diskvalificerer kandidater ud fra specifikke kriterier. Magten er således koncentreret omkring få aktører med Ayatollah Khomeini i spidsen, der ydermere, som førnævnt, kontrollerer de ikke-valgte institutioner. De brede befolkningsgrupper har i den henseende ikke mange muligheder for at ændre den politiske dagsorden. Oppositionen opererer under så svære kår, at det er lig med umuligt, at udfordre den nuværende politiske struktur. Freedom House beskriver endvidere, at disse institutioner, herunder sikkerhedsstyrkerne og retsvæsnen, spiller en vigtig rolle i undertrykkelsen samt begrænsningen af borgernes frihed. Det er efterhånden et velkendt faktum, at Vogternes Råd har en tendens til at diskvalificere næsten alle kvindelige kandidater i den indledende kvalifikationsrunde, hvorefter resten får sparket henad vejen. De politiske partier og fraktioner, der må operere på den politiske scene, er

nemlig kun dem, der går i overensstemmelse med statsideologien – efter deres fortolkning naturligvis. Det lyder måske som om, at den øverste leder, Khomeini, har den udøvende magt i Iran. Materielt muligvis, men rent formelt foreligger denne magt hos præsidenten. Magt må tages med et gran salt, idet han i sidste indsats er underlagt den øverste åndelige leder og Vogternes Råd – der derfor har den egentlige udøvende magt. Præsidenten vælges for fire år ad gangen ved direkte, almindelige valg, hvor hans eneste materielle kompetence er at udnævne ministrene. Det eneste ressort, hvor hans folkevalgte mandat kan manifesteres, er således på udenrigspolitikken, da han er statens repræsentant til omverdenen. Det er muligvis også det eneste prerogativ, for alle reelle udenrigsreformer og tiltag skal jo lige forbi de eneste to ikke-valgte organer.

Det iranske folk kæmper derfor ikke bare for frit hår på gaderne. Hårtørklædet er et symbol på en grundlæggende diskriminerende og forældet forfatning. En forfatning, der tilgodeser enkelte samfundsgrupper. En forfatning, hvis magtmonopol legitimerer homofobi og kvindehad igennem deres egen subjektive fortolkning af Koranen. *"Islamic Republic, we don't want"* udbryder kvinderne stadigvæk verdenen over, imens de klipper deres lange lokker af i protest. Det her er derfor først og fremmest en kvindekamp fremfor alt andet. Demonstrationerne bliver sammenlignet med revolutionen i 1979. Mon udfaldet bliver det samme? Hvem ved, men uanset hvad, så har de iranske kvinder skabt historie, og det synes jeg vi skal hyldes. Kan du erindre informationen om de (mindst) 834 henrettede i 2023? Størstedelen demonstranter for en bedre fremtid. Æret være deres minde, og æret være Mahsa Aminis.

Kultur i København

SKREVET AF

Akina Ørum Masaki

København er dyr. Rigtig dyr. Især når man er studerende. Men derfor skal man ikke snydes for en kulturoplevelse i ny og næ. Eller måske lidt oftere, efter at have læst denne guide. Så jeg vil nu tage dig igennem nogle forskellige muligheder for at opleve Københavns righoldige kulturliv til billige penge.

Sceneskift

En billet i Operaen koster meget nemt 800 kr. Men fortvivl ej. Er du under 25 år gammel kan du købe Sceneskift-abonnement. Det indebærer, at du i 1 år, 6 måneder eller i 1 måned kan se alle Det Kongelige Teaters forestillinger – både i Operaen, Skuespilhuset og Gamle Scene – for hhv. 1000 kr., 550 kr. eller 99 kr. Så har du appetit på fantastiske opførelser som Madame Butterfly, Eugen Onegin (ja opera er faktisk pissefedt) eller Amadeus, så er Sceneskift en kæmpe anbefaling. Men husk, at du som nævnt skal være under 25 år for at kunne købe det (ja ageist I know). Jeg håber derfor på, at du er fra efter 1999 ellers så læs hastigt videre.

Sommerklassisk i Tivoli

Sommeren nærmer sig med hastige skridt (vejræssigt måske not so much), og det betyder, at Tivoli vender tilbage med Sommerklassisk. Her inviterer Tivoli internationale dirigenter og solister, herunder nogle af verdens bedste pianister, til at spille koncerter hen over sommeren. Programmet begynder i maj og slutter i september, så du har hele sommeren til at fylde dit liv med sød musik so to speak. Flere af koncerterne er inkluderet i Tivolis entrépris. Hvis ikke, er entréen inkluderet i billetprisen, der i langt de fleste tilfælde ikke er over 195 kr. Blandt andet kan du se den verdenskendte pianist Yuja Wang den 29. maj, der både er extra i sit klaverspil og sit tøj – og beviser, at klassisk klaver bestemt ikke er kedeligt.

Absalon

Okay du kender sikkert godt Absalon på Sønder Boulevard. Men altså, det er der måske nogen, som ikke gør. Eller måske bare ikke til deres fulde palette af arrangementer. For de er mangefold. Og faktisk ret nuttede. De er måske ikke kulturtilbud i ordets almindelige forstand, men de skaber rammer om at være sammen om noget. Du kan eksempelvis gå til papirblomstværksted, yoga, croquis (ja rigtig croquis), fællesspisning og fester billigt.

K7 PLUS

K7 PLUS giver dig adgang til mere end 25 museer, kunsthaller og udstillingssteder i hovedstaden for alle mellem 18 og 27 år (hvis du ikke er under 25, er du forhåbentlig under 27). Det kan købes som et abonnement til 69 kr. om måneden eller til 299 kr. for et halvt år. Du kan med kortet få adgang til blandt andet ARKEN, Design Museum Danmark, Thorvaldsens Museum og Ny Carlsberg Glyptotek. Ret fedt. Og selv om du måske foretrækker Museo over museum, så giver kortet dig at least adgang til at drikke latte i

ultrapæne omgivelser omringet af antikkers ultraflotte mandekroppe, hvilket jo i sig selv er et kæmpe win.

Selv om København generelt set er dyr, er der altså i et vist omfang sørget for, at unge kan gå ud og få kulturoplevelser til en rimelig pris, medmindre du er bragende Taylor Swift-fan og bare vil til koncert (billetterne koster vist noget i retning af 6000 kr.). Men så er du altså også selv ude om det.

Jeg håber, at du har lært om noget nyt gennem denne mini-guide og ikke bare sidder og tænker *"okay det vidste jeg ligesom godt"* – og at du måske overvejer at gøre brug af bare ét af ovenstående kulturtilbud. Der er vanvittig mange dygtige mennesker inden for kunsten, som bidrager til stort til Københavns kultur og sjæl, og som fortjener unge lyttere og seere.

**Har vi en fremtid
sammen?**

Kultur og Jura

SKREVET AF
Elias Højgaard

En samtale med Head of Legal & Business Affairs i Sony Music Denmark – Tine Skytte Holm

I forsøget på at betone juraens rolle i dansk kulturliv, synes det åbenbart at rette opmærksomheden mod en branche, der ud over sine toneangivende aktører og farverige produkter også indeholder et dybt forankret og omfattende juridisk fundament.

Bag hvert hit, album og hver artist skjuler sig et maskinrum fyldt af komplekse juridiske problemstillinger, aftaleforhold og rettighedsoverdragelser. Netop i dette spændingsfelt befinder Tine Skytte Holm sig som navigatør og juridisk chef for den danske afdeling i et af verdens førende pladeselskaber, Sony Music Entertainment.

Tine er optaget på GC Powerlist Nordics over de mest indflydelsesrige og innovative inhouse jurister i Norden, og med 28 år i musikbranchen kommer hun med en særlig indsigt i juraens plads i kulturen.

I dette interview deler Tine Skytte Holm sine tanker om juristen i musikbranchen, hendes egen karrierevej og de vigtigste spørgsmål og udfordringer, som studerende og kommende jurister i denne eksotiske og forandringsvillige branche bør være opmærksomme på.

Musik, Jura og forretning

Mens mange har et overfladisk kendskab til pladeselskaber, er deres egentlige virke en anelse mere uklar. Af denne årsag indledte jeg samtalen med at spørge hovedpersonen om pladeselskabets egentlige funktion og dets juridiske udfordringer.

"Først og fremmest er et pladeselskab en kreativ legeplads," påpeger hun, "et sted hvor kunstnere kan udtrykke sig frit og se deres værker nå ud til et bredt publikum". Hun uddyber, at ud over det kreative aspekt, fungerer et pladeselskab også som et rettighedshus, hvilket kræver et solidt juridisk fundament. "Det er min opgave at sikre, at alle rettigheder til musikken erhverves på den sikreste og mest hensigtsmæssige måde" siger hun. "Dette arbejde indebærer en skræddersyet tilgang til hver aftale, hvor rettighederne og aftalevilkårene forhandles omhyggeligt for at respektere hver enkelt rettighedshavers interesser."

En dag i Sony Music

"Alle dage er forskellige" begynder Tine, da samtalen fortsatte med et spørgsmål om hendes typiske arbejdsdag. "Jeg ved sjældent, hvad min dag ender med at blive brugt på, når jeg møder ind om morgenen. Jeg kan sagtens have en plan, og en tæt pakket to-do-liste, men ofte bliver mit workflow afbrudt af en hastesag, som kræver øjeblikkelig opmærksomhed" forklarer hun. "Opgaverne er forskelligartede men i stort omfang funderet i udarbejdelse, forhandling og indgåelse af aftaler, sikring af rettigheder, dialog i evt. ophavsretligt funderede krænkelssager, selskabsretlige forhold, juridisk assistance til mine kollegaer m.v."

Det er dog ikke blot juridiske problemstillinger, der fylder hendes arbejdsdag. "Mine opgaver er en signifikant kombination af jura og forretning, og den ene disciplin kan ikke eksistere uden den anden" påpeger hun. "Udover at besidde kompetencer inden for juraen, er det altså nødvendigt at have en kommerciel tilgang til opgaverne, og være parat til og evne at læse et regnskab eller have forståelse forretningsmodeller i en given situation".

Udfordringer i en kreativ branche

Juristens arbejde i musikbranchens kreative rammer medbringer unikke udfordringer. Tine forklarer, at den juridiske disciplins fokus på formaliteter af og til kan bøje under for branchens dynamiske og mindre formelle natur. "Det at udarbejde systemer og procedurer, der opfylder juristens behov for formalia, samtidig med at man er åben for kritiske spørgsmål og parat til at tage kalkulerede risici, afspejler det spændende ved at være en del af et kreativt miljø" siger hun. "Som inhouse jurist skal du acceptere, at arbejdsprocessen og miljøet er anderledes, end hvis man var ansat i en organisation, der primært består af andre jurister, der tænker og arbejder ligesom dig. Du vil dermed blive udfordret på dine core-principper om rettidig omhu og behov for at have skriftligt formalia på plads, nogle gange inden faktisk udnyttelse finder sted. Du bliver på den anden side beriget af kreative og anderledes tænkende kollegaer og samarbejdspartnere, som stiller spørgsmål ved dine metoder og får dig til at overveje alternative løsninger, der i sidste ende kan være lige så gode og juridisk hensigtsmæssige, som din oprindelige mere skolede metode."

CV

Erfaring

Head of Legal & Business Affairs - Sony Music Entertainment 2007 - nuværende
Nordic Copyright Bureau (NCB) - 1997 - 2007
Mega Records Scandinavia A/S 1994 - 1997
Legal Student Advokatfirmaet Advokatfirmaet Jørn - Ulrik Kofoed Hansen 1989 - 1994

Office Girl Advokatkontoret Niels Fisch Thomsen 1986 - 1987

Uddannelse

Københavns Universitet - University of Copenhagen
Master at Law, 1988 - 1994

Andre meritter

Københavns Retshjælp - frivilligt arbejde - juridisk rådgiver - 1990-1994

Da jeg nævner potentielle udfordringer ved pladeselskaberne notoriske ry for at indgå uretfærdige aftaler og for at behandle kunstnerne uretfærdigt i et komplekst rettighedsmiljø, forklarer Tine, at ophavsretslovens slet ikke tillader uretfærdige aftaler. "I tråd med bladets tema om jura og kultur kan man påpege, at juraen i den forstand er essentiel for at skabe rimelige vederlagsordninger og fair afregningsvilkår til kulturens interessenter. Den skal nøje afbalanceres, så alle interesser varetages bedst muligt og på rimelige vilkår.

Vejen dertil

Ved refleksion over sin karrierestart beskriver hun, hvordan et møde blev et afgørende vendepunkt: "Jeg var sikker på, at jeg skulle videre som advokatfuldmægtig. Jeg fik tilbudt en stilling, men fik kolde fødder, da jeg var til ansættelsessamtale kl. 21.00 om aftenen hos en overbebyrdet og stresset yngre advokat på et mindre københavnsk advokatkontor," indrømmer hun. "Det gik op for mig, at jeg ikke ville ende sådan. At min fritid og mine planer for fremtiden ikke kunne kombineres med et arbejdsliv, hvor arbejdet altid kom først, og hvor jeg skulle gå seriøst på kompromis med, hvad jeg ville med mit liv. Det betød, at jeg søgte en stilling som inhouse jurist på et lille danskejet pladeselskab, som hed Mega Records, der netop havde fået succes med en stor artist, Ace of Base - og resten er historie."

"Hvad vil du sige, er det mest mindeværdige projekt du har været involveret i," spørger jeg.

"Godt spørgsmål", svarer hun imens hun tænker. "Da jeg var ansat i en dansk ophavsretlig kollektivforvaltningsorganisation kaldet NCB, startede jeg en yderst spændende og principiel sag om enterpriseproducenters brug af beskyttet musik i programmer der produceres for en radiofoni, og om denne brug anses for omfattet af undtagelsesbestemmelsen i Ophl § 31", forklarer hun. "Sagen blev varetaget af en ekstern advokat og forelagt EU-Kommissionen som præjudicielt spørgsmål. Den kørte i en årrække og blev endeligt afgjort af Højesteret i 2014 til fordel for den kollektive forvaltningsorganisation og ophavsmændene.

▼ Hun kunne dog ikke undlade at påpege, at hun er utroligt stolt af, hvad hun fik udrettet som nyudklækket jurist i det lille pladeselskab, Mega Records.

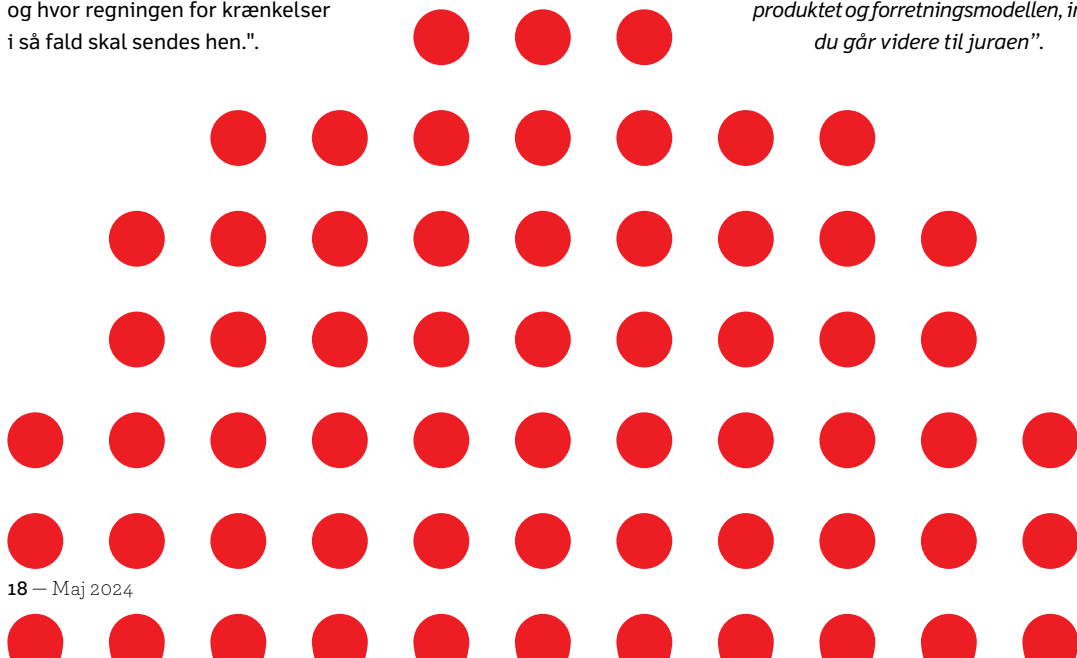
Online systemer og digitale kontraktsarkiver var ikke en realitet, hvorfor hun var nødsaget til at tømme kilovis af håndskrevne aftaler ud af papkasser i håbet om at få skabt et overblik over, hvilke rettigheder virksomheden byggede på, og hvordan hun skulle varetage dennes interesse bedst muligt. *"Jeg var helt grøn, da jeg startede og havde ikke indblik i medie- og entertainmentindustrien eller i rettighedskomplekset omkring musik, men det var en meget interessant tid, hvor jeg udviklede mig og fik en erfaring og en viden om branchen, som jeg siden har nydt godt af."*

Fremtidens udfordringer

Samtalen rundede også spørgsmålet om, hvordan den teknologiske udvikling har transformeret musikbranchen, og hvilken indflydelse det har haft på hendes arbejde. "Streamingtjenester og digitalisering har revolutioneret den måde, vi interagerer med musik på," siger hun, "nu servi en fremtid i øjnene, der inkluderer AI's markante indflydelse på branchen." Hun understreger, at selvom den nuværende lovgivning endnu ikke har indhentet den teknologiske udvikling, er det juristernes opgave at være forberedt på at håndtere de udfordringer, dette bringer. "Det bliver interessant at følge med i den lovgivningsmæssige udvikling om f.eks. rettighederne til AI-produceret indhold, om AI-indhold kan krænke andre rettigheder, og hvor regningen for krænkelser i så fald skal sendes hen."

Afsluttende bemærkninger og gode råd med på vejen I forsøget på at afrunde en ellers interessant samtale var jeg nysgerrig omkring, hvilke råd Tine måtte have til studerende, der sidder med et ønske om at forfølge en karriere som jurist i en kreativ branche. *"Go for it – tro på dig selv - vær ydmyg og nysgerrig de første mange år, og lyt til dine kollegaer og mentorer"*, forklarer hun og understreger vigtigheden i, at man er villig til at kaste sig ud i den første stilling som jurist, selv om den måske ikke er, hvad man havde forestillet sig. *"Vær åben overfor de muligheder du møder på din vej. Ofte ender man et helt andet sted og døre åbnes, der skaber fundamentet for et frugtbart arbejdsliv, som kan udvikle dig personligt og professionelt. Og når du starter som inhouse jurist i en virksomhed, så start altid med at undersøge og forstå pengeflowet, produktet og forretningsmodellen, inden du går videre til juraen"*.

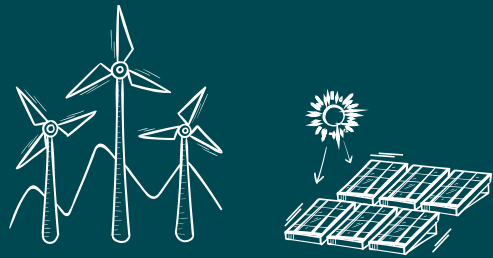
Vidste du, at Accura:

- de sidste tre år har været Danmarks **førende** transaktionshus med mere end **385** transaktioner?

- har over **100** studenter og **80** fuldmægtige?

- har en unik **overtidsordning?**

- har en **globalt førende** afdeling inden for **Renewable Energy** med internationale kontorer?

Følg os på Instagram

... og læs mere om vores stillingsopslag, arrangementer, konkurrencer og meget mere.

Kontraktbrud

som kunstform

SKREVET AF
Nils Korn

Den 18. september 2023 faldt der dom i 1. instans over kunstner Jens Haaning i sagen vedrørende hans berygtede kunstværk ”Take the Money and Run”. Nærværende artikel bringer en analyse og kommentar til afgørelsen med afsæt i Københavns byrets dom og interviewet, som Jens Haaning gav i P1 morgen den 25. september 2021.

Sagsfremstilling

I juni 2021 indgik kunstner Jens Haaning og museet Kunsten i Aalborg en aftale om genskabning af to af Jens Haanings tidligere værker. Værkerne, som skulle indgå i Kunstens udstilling ”Work It Out”, bestod af glasmontrer fyldt med kontanter, som bl.a. illustrerede en gennemsnitlig dansk årsindkomst. Til formålet udlånte Kunsten 532.549 kroner.

Omkring leveringstidspunktet tikkede der dog en mail ind fra Haaning i museets indbakke. I mailen forklarede kunstneren, at han, i stedet for de to aftalte værker, havde valgt at levere et lidt andet kunstværk. Titlen på det nye kunstværk var ”Take the Money and Run”, og Kunsten modtog altså to tomme glasrammer.

Da Haaning efterfølgende i et interview med P1 blev spurgt om, hvorvidt museet ville få sine penge tilbage, svarede han følgende:

”Nej, det gør de ikke. Værket er, at jeg har taget deres penge”

Haaning forklarede, at værket skulle forstås som en kritik af dårlige arbejdsforhold, og at den aftale, han havde indgået med Kunsten var underskudsgivende.

”Og jeg opfordrer andre mennesker, som har lige så kummerlige arbejdsforhold som mig, til at gøre det samme. Hvis de sidder på et eller andet lortejob

og ikke får penge og faktisk bliver bedt om at give penge for at gå på arbejde, så tag af kassen og stik af. Det er en generel opfordring.”

Kunsten valgte at udstille de to tomme glasmontrer, men de modtog ikke den lidt over halve million kroner tilbage efter endt udstilling, som den oprindelige aftale ellers foreskrev.

Byrettens afgørelsen

Københavns Byret kom frem til, at museet Kunsten havde accepteret at modtage værket ”Take the Money and Run” fremfor de to oprindeligt aftalte værker.

Jens Haaning fik imidlertid ikke medhold i, at dette forhold trumfede den oprindelige aftale om tilbagebetaling af de 532.549 kroner. Haaning blev således dømt til at tilbagebetale beløbet.

Det, som jeg finder mest interessant ved afgørelsen, er dog, at museet Kunsten anerkendte, at Jens Haaning var berettiget til visningsvederlag og kunstnerhonorar for det præsterede værk. Retten fradrog på den baggrund et beløb på 40.000 kroner i museets krav mod kunstneren.

Det bemærkes, at sagen også vedrørte et spørgsmål om erstatning og godtgørelse, iht. ophavsretslovens § 83. En nærmere redegørelse herfor falder dog uden for rammerne af nærværende artikel.

Dommen er anket til Landsretten.

Galt eller genialt?

Når man på tredje semester af jurastudiet slider sig igennem Torsten Iversens litterære perlerække, er det svært umiddelbart at se det kunstneriske i at misligholde en kontrakt.

I Jens Haanings tilfælde må man dog anerkende, at de juridiske aspekter giver hans kunstværk en ekstra dimension. Selvom værket *"Take the Money and Run"* umiddelbart fremstod som to tomme glasmontre, er der ingen tvivl om, at værkets primære bestanddel snarere bestod i en form for performancekunst. En performance, der da også fik mig til lidt mere end bare at trække på smilebåndet, da jeg hørte om den første gang. Direktøren for museet Kunsten, Lasse Andersson, anerkendte da også i førømtalte interview i P1 morgen, at Haaning havde skabt et interessant værk. Dette var dog inden forfaldsdagen for tilbagebetalingen af de lidt over en halv million kroner.

Andersson bemærkede også, at der på daværende tidspunkt herskede en vis usikkerhed om, hvorvidt pengene ville blive tilbagebetalt, og at dette blot bidrog til værkets appel. Haanings egen udlægning af sagen i det pågældende interview – kombineret med en mild fnisen – synes dog ellers at afklare denne usikkerhed. For at betale pengene tilbage ville have dræbt kunstværket. Når man selv omtaler sit kunstværk som et kontraktsbrud, kan det næppe have overrasket, at dommen faldt ud som den gjorde.

Under hensyn til, at museet Kunsten umiddelbart efter modtagelsen af *"Take the Money and Run"* gjorde Haaning opmærksom på, at de stadig forventede, at pengene ville blive tilbagebetalt, finder jeg da heller ikke dommen særlig overraskende. Så mon ikke landsretten stadfæster i hvert fald denne del af dommen?

Tilbage står dog spørgsmålet om godtgørelse og erstatning iht. ophavsretsloven, som jeg ikke vil kloge mig på.

Taylor's Version

i lyset af rettigheder og konflikter

SKREVET AF
Regitze Møller Ruhoff

Taylor Swift er ved at genindspille sine seks første seks albummer, og det er næppe nogen tilfældighed, at sangerinden samtidig turneer verden rundt med sange fra samtlige af hendes albummer. Genindspilningerne er lanceret under konceptet *Taylor's Version*, der skal markere, at Swift har rettighederne til de pågældende sange. Men projektet er også søsat, fordi Swift havde en personlig konflikt med Scooter Braun, der i 2019 købte hendes tidligere pladeselskab, Big Machine Record Label.

Det er næppe gået nogens næse forbi, at Taylor Swift i øjeblikket turnerer verden rundt med den såkaldte *Eras Tour*. Turneen har fået sit navn, fordi Swift i løbet af de mere end tre timer, som koncerterne varer, spiller sange fra næsten alle hendes ti albummer; fra alle "æraer". Var man blandt de mange, som ikke nåede at få en billet til en koncert, kan *Taylor Swift The Eras Tour (Taylor's Version)* lige nu ses på Disney+. Udover angiveligt at have betalt 75 millioner dollars for at få fat på koncertfilmen, har streamingplatformen i anledningen af koncertfilmen ændret forside, således at film og serier foreslås inden for blandt andet kategorierne *Fearless (Disney's Version)* og *Red (Disney's Version)*. Kategoriernes navne er en reference til titlerne på de indtil videre fire af sine gamle albummer, som Taylor Swift har genindspillet, og som alle hedder den originale albumtitel efterfulgt af *Taylor's Version*.

Årsagertil, at Taylor Swift genindspiller sine gamle albummer, er en konflikt om rettighederne til de såkaldte *master recordings* af sangerindens første seks albummer. Det drejer sig om *Taylor Swift* (hendes debutalbum), *Fearless*, *Speak Now*, *Red*, *1989* og *Reputation*, hvor flere af popsangerens mest populære sange er på, herunder *Love Story*, *You Belong With Me* og *Blank Space*. Disse blev solgt til Scooter Brauns virksomhed, Ithaca Holdings, i 2019, som opkøbte Swifts daværende pladeselskab, Big Machine Label Group. Salget blev offentligt kritiseret af Swift, der både problematiserede, at hun som kunstner ikke havde kontrollen over sin egen musik, samt at det skulle blive netop Scooter Braun, som fik rettighederne til hendes *master recordings*.

En *master recording* er den oprindelige optagelse af en sang, som vi for eksempel lytter til på Spotify. Når en kunstner indgår kontrakt med et pladeselskab, aftales det typisk, at pladeselskabet har rettighederne til *master recordings* af sangene. Det indebærer, at pladeselskabet kan bestemme, hvordan de pågældende *master recordings* af sangene skal udnyttes på blandt andet streamingtjenester og i film. De nærmere vilkår herfor afhænger af den enkelte kontrakt, der kan variere væsentligt afhængig af, hvilken kunstner og hvilket pladeselskab, der er tale om. Kunstneren bevarer dog i udgangspunktet de underliggende ophavsrettigheder til sin musik og vil kunne optræde med musikken uden tilladelse fra pladeselskabet. >>

Da Scooter Brauns virksomhed fik rettighederne til Swifts *master recordings*, fik førstnævnte dermed betydelig kontrol over hele Swifts musikkatalog. I den forbindelse har sangerinden blandt andet beskyldt Braun for at forhindre hende i at spille sine gamle sange under en optræden til *America Music Awards* i 2019, samt for at nægte hende at bruge dem i sin Netflix dokumentar *Miss Americana*. På det mere personlige plan har Swift beskyldt Braun for "*incessant, manipulative bullying*",

herunder igennem sine klienter, der blandt andet har talt Kanye West. Sidstnævnte og Taylor Swift har været i en on-off konflikt siden den famøse episode i 2009 til MTV Video Music Awards, hvor Kanye West afbrød Swift på scenen under overrækkelsen af en pris. Konflikten har sidenhen budt på sangen *Famous*, hvor Kanye rapper "*I feel like me and Taylor might still have sex. Why? I made that bitch famous*". Sangen blev fulgt op af en musikvideo, hvor Kanye ligger i en seng sammen med en nøgen mannequin, der skal ligne Taylor Swift. Scooter Braun var manager for Kanye West under hele forløbet.

Hverken Kanye West eller Scooter Braun er undsluppet referencer i Swifts musik. Sidstnævnte er refereret i musikvideoen til *The Man*, hvor man kan se Taylor Swift – udklædt som en mand – pisse op ad en væg, hvor der står navnene på hendes tidligere albummer, et skilt med ordene "*Missing, if found return to Taylor Swift*" og et skilt med et billede af et løbehjul, der jo som bekendt hedder scooter på engelsk.

I sin dokumentar, *Miss Americana*, løftede Swift sløret for sine planer om at genindspille sine første seks albummer. De genindspillede albummer er som nævnt alle udstyret med

et *Taylor's Version* efter titlen, der således blot skal markere, at Swift har rettighederne til *master recordings* af sangene. Ved at genindspille albummerne, opnår Swift kontrollen over sit musikkatalog, herunder i forhold til licensering til streamingtjenester og i film. Ironisk nok indebærer genindspilningen også, at Swift konkurrerer med sine egne tidligere albummer. Værdien af de genindspillede album er afhængig af, at Swifts lyttere ikke foretrækker de oprindelige sange. Det har Swift løst ved massiv markedsføring (og her kan vi nok også tælle *The Eras Tour*), ved at brande *Taylor's Version*, og ved at udgive tidligere ikke-udgivede sange fra "the vault" på albummerne. Swift har også en massiv fanbase af såkaldte *Swifties*, der loyalt har spillet hendes genindspillede albummer. Genindspilningen af albummerne har været en kommerciel succes for Swift, og i 2022 købte hun rettighederne til sine *master recordings* fra Shamrock Holdings, som Braun allerede i 2019 havde solgt dem til.

Der er ikke noget, som tyder på, at succesen med *Taylor's Version* bliver andet og mere end en personlig og kommerciel succes for Taylor Swift. At kunstnere typisk ikke ejer deres egne *master records* har i årtier været et fast integreret vilkår i kontrakterne mellem kunstnere og deres pladeselskaber. Vilkåret må formentlig henføres den

forhandlingsposition, som en aspirerende kunstner står over for ved forhandling med et pladeselskab, der stiller nødvendige ressourcer til rådighed. *Taylor's Version* har heller ikke startet en trend i form af kunstnere, der genindspiller deres gamle sange for at få rettighederne til deres *master records*. Formentlig er ressourcer og netværk også en af grundene til, at andre kunstnere ikke har begivet sig ud i samme projekt. Det er heller ikke givet, at deres fanbase vil vise sig lige så loyale som Taylor Swifts har været ved aktivt at fravælge de gamle versioner af sangene.

Taylor Swift har på et mere idealistisk plan argumenteret for, at kunstnere bør have kontrollen over deres egen musik. Men der er ingen tvivl om, at konflikten om rettighederne til hendes *master records* også er en personlig konflikt for Swift, der handler om, at det netop var Scooter Braun, der fik de nævnte rettigheder. Det er derfor heller ikke entydigt, om den kommercielle succes, som *Taylor's Version* har bibragt, (bliver) en sejr for kunstneres rettigheder eller Taylor Swift.

Jurastudiet 101

”Jura, stor bil, dyrt ur. I en ny Porsche, når jeg ruller på KUA” indledte tutorkorpset sidste års introsang med. Når man træder ind af KUA’s identitetsløse indgang for første gang, så har man en masse fordomme om, hvad dét at være jurastuderende indebærer. Måske du i sommerferien har binget ’Suits’ og nu tænker, at du skal være den næste Harvey Specter. Måske du tænkte, at 12-tallerne var hjemme, fordi paps er partner i Plesner. Det er desværre langt fra virkeligheden, udover selvfølgelig det med de dyre ure, der oftere stammer nede fra bazaren end Klarlund. Løgne er der ikke få af – de mange tolv-taller passer sjældent med karakterstatistikken. Vi forstår godt, at det hele kan virke overvældende, men frygt ej – her er JD’s take på *”How To Survive Jurastudiet på KU”*.

SKREVET AF

Mahdis Pour og Lea Lauritzen

§1 Lyt til Legalt

Jurastudiet kan være svært at navigere rundt i, især i de første år. Karnov har i samarbejde med Juridisk Diskussionsklub udarbejdet podcasten ’Legalt’. De to værter, Oskar og Gustav, giver dig et realistisk indblik i, hvordan det er at være jurastuderende. Det er okay ikke at være en uge forud – det er de sgu’ ingen, der rigtig er.

§3 Meld dig ind i en forening

Jurastudiet vrimler med studenterforeninger. Så hvad end du er til fodbold og FC Culpa eller SNL og Jurarevyen, så kan du altså (heldigvis) bruge jurastudiet til mere end bare at terpe obligationsret... Pst – du kan også hustle dig til gode noter fra de ældre årgange.

§2 Karakterræset

”Det er ikke dine karakterer, der tæller isidste ende, men din karakter” blev der overhørt til Karrieredagen fra et JD-bestyrelsesmedlem. Jura handler om at vinde mennesker over – det kan en linje af 12-taller fra bacheloren ikke stå alene med.

§4 Hold dig til jurabar

Selvom humanioras blinkende diskolys til fredagsbar kan virke tiltrækkende, så hold dig for guds skyld til jurabar. Øllene er skiftet fra dåseøl til fadøl. Og ikke mindst, der lugter ikke af armsved.

§5 Ikke fald for tutorcharmen

De er søde, de er sjove, de er charmerende. Der er lidt autoritet over dem. Der er mange ting, der taler for at falde for en tutor. Et godt råd - don't.

§7 "Empty buffet"

Alle tilbudsjægerne kommer muligvis til at kaste falafler efter os efter denne artikel. Vi har foretaget en hensynsafvejning, og vores hæderlighed til jer trofaste stud.jur.-læsere vejer højere. Fra 13:40 er der halv pris i kantinerne. Selv tak.

§6 Bliv gode venner med pickeren på Søpavillonen

Føler du ikke har venner på studiet? Det får du med ovenstående råd.

§8 Skriv juridisk

Det kan være svært at knække koden i dét at skrive juridisk, på de første år af jurastudiet. At skrive ordentligt juridisk kan groft sagt hive dig én - hvis ikke to karakterer op. Udvid din horisont og bliv bedre til at formidle juraen. Det er der gode muligheder for på jurastudiet. Du kan blandt andet blive skribent på stud.jur.-bladet, hvor du får lov til at formidle dig juridisk på din helt egen måde. Hvis du gerne få et indblik på et højere akademisk niveau, så vil vi på det kraftigste anbefale Retskraft. Det er et studenterdrevet tidsskrift, der bl.a. kan tilgås i atriet. Højesteret abonnerer på det, og det bør du også.

Kalder alle der vil skrive!!

Hvad synes du om bladet her?
Er vi lidt for kække? Er vi måske lidt for kedelige?

Vi vil gerne høre din holdning
- men vi vil endnu hellere have dig med

Så hør lige her:

Stud.Jur. søger endnu flere dygtige skribenter!

Vil du være med til at præge studielivet ved at skrive
knivskarpe artikler for Stud.Jur.? Eller føler du, at vi
taler fuldstændig forbi vores publikum, og at vores
artikler mangler kant?

I Stud.Jur. vil vi gerne kunne skrive om alle mulige forskellige
ting. Derfor søger vi alle mulige forskellige skribenter.

Du skal ikke tøve med at kontakte os!
Der er plads til lige dét du brænder for!

Juras kreative og humoristiske tilflugtssted

Med over 800 nye studerende på det juridiske fakultet hvert år, er der rige muligheder for et blomstrende, mangfoldigt foreningsliv. Et foreningsliv hvor studerende kan samles med ligesindede om end det er for det sociale fællesskab, læringen, for at styrke sit netværk eller være fælles om at skabe noget.

Jura revyen er en forening, som ud over at have et stærkt fællesskab med adskillige arrangementer og traditioner, hvert år lader deres fælles arbejde kulminere i en revy-forestilling. Stud. jur. har sidste år interviewet forhenværende formand for Revyen og modtager af JD's æreslegat: Sebastian Løkkegaard Larrain.

“Hvad fik dig i første omgang til at melde dig ind i jurarevyen?”

”Egentlig var det lidt tilfældigt. Jeg hørte allerede om foreningen i introugen ved foreningsmessen på mit første år. Revyen var lige blevet stiftet det år, og en af stifterne, Katja, var tutor det år. På en eller anden måde fik min tutor sat mig i snak med Katja, fordi jeg havde været konkurrencedanser på relativt høj plan før i tiden. Jeg fik noget info om det og tænkte ikke længere over det et halvt år derfra. Da 2. semester nærmede sig, var det faktisk en ret hård tid. Jeg snakkede fint med mit hold, der var ikke noget der. Men tilværelsen var alligevel lidt grå. Måske var det universitetsverdenens

Juridisk Diskussionsklubs Æreslegat uddeles til en jurastuderende som har udmærket sig på ekstraordinær vis.

Legatet gives til en studerende som har udvist et særligt engagement for juras studiemiljø.

Engagementet kan bestå i alle former for frivilligt arbejde, politisk såvel som apolitisk, socialt såvel som fagligt, så længe formålet i sin helhed har været at forbedre juras studiemiljø.

realiteter sammen med vinteren, som ramte mig der, men jeg følte faktisk lidt at universitetet var en lidt ensom tilværelse. Revyen holdte en af sine (nu famøse) workshops i februar 2019. Faktisk var det den første. Jeg besluttede mig bare for at være med til det for at møde nogle nye mennesker med en fælles interesse for det kreative, og siden da har jeg været med til næsten alt derfra.”

“Hvad har været din bedste oplevelse med revyen?”

Det er svært at sige, for der har været så mange gode stunder. Jeg tror, det faktisk mere skal siges, hvilke perioder der har givet min bedste oplevelse. Udover at lære en masse gode folk at kende samt alle de små ting i hverdagen under revyperioden og de mange grin, så vil jeg sige, at min egen formandsperiode på 2 år var en af de bedste oplevelser. Det var hårdt. Jeg fik tilmed stress det første halve år. Ikke alene pga. det, men der skal lægges mange kræfter i projektet. Men jeg lærte en hel del om mig selv i den periode. Samtidig følte det i perioder, som om man kunne gå på vandet, fordi projektet alligevel blev så vellykket i den tid. Jeg fik også en hel anden kærlighed for revyen i den periode, i og med

det fyldte så meget, og man havde arbejdet intensivt og hårdt på projektet. Specielt det første år som formand i 2021, hvor det til tider kunne være et spørgsmål om knald eller fald for hele foreningen. Corona havde nemlig slået meget luft ud af foreningen inden da.”

“Kan du beskrive hvordan det har føltes efter at have afviklet en revy?”

Det føles godt, men vi har også det i foreningen, der kaldes "revy-blues". Man skal tænke på, at for de fleste revymedlemmers vedkommende, arbejder man intensivt på skabelsen af forestillingen og øvelse allerede fra februar af til afviklingen i april. samtidig er der hyttetur i marts. Det er to måneder, hvor man i gennemsnit arbejder med det 4-8 timer pr. uge (for bestyrelsesmedlemmer er det endda mere). Specielt i de sidste to uger, hvor man har øveweekend, generalprøve og forestillinger, hvor man reelt bruger 6 hele dage sammen.

Man går fra den virkelighed til - puff - ingenting. Det kan føles lidt tomt, men man er samtidig vildt stolt.”

Spøtspørgsmål

Revyudgave

Til denne udgave af spotspørgsmål har vi fanget revyemedlemmer, i dagene op til premieren på dette års revy. Endnu engang sætter Stud. Jur. fingeren på pulsen og lære vores medstuderende bedre at kende

Victor Kjærdsdam Telléus
- 4. Semester

- 1** **Hvornår føler du dig mest kreativ?**
Når jeg er i godt selskab og med gode drikkevarer
- 2** **Hvis du hører "jura og kunst", hvad falder dig så først ind?**
At det er en sjælden kombi, men når den lykkes (som i revyen) så er den genial.
- 3** **Har du en kulturanbefaling til dine medstuderende?**
Tag i cinemateket og se nogle alternative film."
- 4** **Hvad fortrækker du; film eller teater?**
Film - selvfølgelig.

Vilma Yawl Sølberg
- 6. Semester

- 1 Hvornår føler du dig mest kreativ?**
Efter 5-6 fadøl på revyens årlige hyttetur.
- 2 Hvis du hører "jura og kunst", hvad falder dig så først ind?**
Ditlev Tamm
- 3 Har du en kulturanbefaling til dine medstuderende?**
Jurarevyen 2025 - den bliver god.
- 4 Hvad fortrækker du; film eller teater?**
Teater

Lukas Garly
- 4. Semester

- 1 Hvornår føler du dig mest kreativ?**
Jeg føler mig mest kreativ når man arbejder sammen og brainstorme med andre, der er altid flere ideer på bordet når der er flere hoveder i samtalen. Dog skal ideerne blomstre for at blive gode, og det føler jeg personligt sker når man er alene.
- 2 Hvis du hører "jura og kunst", hvad falder dig så først ind?**
Jeg tænker på citatet fra filmen dead poets society: "Medicine, law, business, engineering, these are noble pursuits and necessary for to sustain life. But

poetry, beauty, romance, love. These are what we stay alive for". Jura er fantastisk at læse, og ekstremt vigtigt for samfundet, men man skal have et afbræk og udfolde sig kreativt på en eller anden måde for at have et meningsfuldt liv.

- 3 Har du en kulturanbefaling til dine medstuderende?**
Har nogle musikkultursanbefalinger: Som cellist (altså en der spiller cello) bliver jeg nød til at anbefale Elgars cellokoncert og Dvoraks cellokoncert. Absolut fantastiske værker som viser hvor meget teknik og energi der kan være indeholdt i ét værk. Mere poppet vil jeg anbefale bandet chekface, de er fantastiske og har en tragikomisk tilgang til at være et moderne menneske i en ret så uoverskuelig verden.
- 4 Hvad fortrækker du; film eller teater?**
De kan hvert deres øjeblik til at shine; Film til at sidde en aften hverdagede med kæresten eller nice person og se en god film. Teater, fra revy til ballet er en ting man sætter i kalenderen og ser frem til, men vil blive træt hvis det var den eneste måde at slappe af, men grineren at være til i ny og næ.

Præcedens er noget, man skaber

Vi tror på, at den bedste måde at inspirere til forandring, i den fremtid vi og vores kunder møder, er at blive ved med at være nysgerrige og udforske, hvad der vil forme fremtidens virksomheder.

Vil du være med til at møde nye udfordringer og yde værdifuld rådgivning til vores kunder sammen med os?

Horten er en full-service advokatvirksomhed med mere end 350 specialister og 65 års erfaring, hvor du har mulighed for at udvikle dig indenfor flere juridiske områder.

Læs mere om dine karrieremuligheder på horten.dk/karriere

Følg os på:

HORTEN
Find a way

Kulturfor- andringer og krimi- nalisering

SKREVET AF
Rasmus Andersen

Og er du uenig, så skal du i fængsel. En ny kontroversiel lov er netop blevet vedtaget i Skotland, ved navn "Hate Crime and Public Order Act", som gør det ulovligt at komme med truende eller fornærmende udtalelser med den hensigt at opildne til had. Umiddelbart lyder det jo meget fint, men loven er blevet genstand for heftig kritik fra bl.a. den britiske premierminister, såvel som personligheder som Elon Musk og Joe Rogan.

Årsagen er, at loven opstiller transkønnedes identitet som en beskyttet karakteristik og blandt andet kriminaliserer det at komme med fornærmende kommentarer - med en strafferamme på op til 7 års fængsel. En voldsom krænkelse af ytringsfriheden, mener kritikerne. Heroverfor fremhæver den skotske regering, at baren selvfølgelig er meget høj for at blive dømt. Hertil skal loven fortolkes i lyset af EMRK art. 10 og beskyttelsen af ytringsfriheden heri.

Alt dette er der som sådan ikke noget nyt i. Der har længe været den ene side, der blodigt kæmper for ytringsfriheden, uanset udtalelsen, og modparten, der kæmper for den progressive udvikling. Det er ikke anvendelsen af den konkrete lov, der er interessant, da den næppe kan antages at have vidtrækkende konsekvenser i lyset af EMRK art. 10. Det, der til gengæld er interessant, er hastigheden, hvormed kulturen i vores samfund ændrer sig, og samspillet med denne udvikling og kriminalisering.

Skal jeg hurtigt komme med min egen overbevisning og kigge på den konkrete lov, støtter jeg den helt sikkert. Jeg mener ikke, at vi beskytter ytringsfriheden ved at lade den offentlige samtale være fuldstændig løssluppen. Det har i praksis bare den konsekvens, at mange melder sig ud af den offentlige debat, som vi blandt andet ser på Facebook. Hvad angår beskyttelsen af transkønnedes identitet, støtter jeg det også helt sikkert. Jeg kan godt omstille mig til nye kønsbegreber- og identiteter. Det gør mig ingenting.

Hertil kan jeg tilføje, at det forekommer mig lidt indbildsk at være modstander af progressiv udvikling - selvom man ikke altid forstår den. Kigger vi ud i verden, er Danmark mere progressivt end de fleste andre lande, og det er helt åbenlyst for os, at det er de andre lande, der tager fejl. Dem med deres forældede kvindesyn og kønsroller. Kigger vi tilbage i tiden, er det åbenlyst, hvor indsnævrede de forrige generationer har været. Vi forstår altid det positive ved den progressive udvikling, når vi ser tilbage på den. Derfor forekommer det fjollet at insistere på, at vi lige netop i 2024 skulle have fundet den perfekte balance. Det var forkert at kæmpe imod udviklingen tilbage i år 1500, og det er nok også i 2024.

Men uanset hvad jeg måtte tænke om den progressive udvikling, må jeg også erkende, at den introducerer en masse nye begreber og opfattelser, som kan være svære at følge med i. Det går hurtigere og hurtigere. Der er næppe mange, der kigger på homoseksuelles rettigheder og tænker "Ja, det er godt, men kunne de være kommet lidt langsommere?", så den hurtige udvikling er ikke som sådan noget negativt. Men det stiller os ikke desto mindre i en prekær situation, når det kommer til regulering og kriminalisering. Vi lever trods alt i et demokrati, så det er svært at forestille sig, at den ikke vil følge samfundsudviklingen.

Det er ikke mange hundrede år siden, at man kriminaliserede vold og mord. Dengang man gjorde det, havde man næppe forudset, at fornærmende kommentarer overfor transkønnede ville blive strafbart. Og igen, det forekommer fjollet at tro, at vi lige netop i 2024 har fundet den perfekte balance og snart vil stoppe med at nykriminalisere. Så med den hurtige ændring i vores kultur, må vi antage, at der også hurtigt vil opstå nye forbrydelser. Det, der blev betragtet som normalt i går, og som tolereres i dag, er formentlig ulovligt i morgen. Parallelt med diagnoserne, der svinges ud til højre og venstre, vil vi antageligt også indsnævre det, der er accepteret og lovligt - og det, der er strafbart. Præcis som Skotland gør med loven "Hate Crime and Public Order Act".

Jeg støtter 100% transkønnedes identitet, men jeg havde ikke haft fantasien til at forestille mig det for 15 år siden. Og med den accelererende samfundsudvikling, hvad er så ikke ulovligt om 10, 20 eller 50 år? Kun fantasien sætter grænser. Det er ikke ensbetydende med, at vi skal hive i nødbremsen og stoppe med at kriminalisere. Vi bør udvikle os som samfund og ruske i posen, når det kommer til forældede betragtninger om køn, samfund og identitet. Men måske vi skal overveje, hvad forholdet skal være med denne udvikling og det vi kriminaliserer.

Samfundsudviklingen går hurtigere og hurtigere, og med den udvikling kommer der også hurtigt en kløft mellem generationer: os og vores forældre, og snart vores børn og os. Det, generationerne betragter som normalt, bliver fjernere og fjernere fra hinanden. Og hvis kriminalisering afspejler den uacceptable afvigelse fra normen, bliver man hurtig selv ulovlig i et samfund under konstant forandring. Den lovlydige borger, der ikke er omstillingsparat, vågner op som hærdet kriminel. Er det virkelig det vi ønsker? Måske vi skal give folk en art free-pass for forældede holdninger og handlinger, når "forældet" var normalt for to uger siden. Men det er selvfølgelig bare min holdning - Og er du uenig, så skal du nok i fængsel.

Professorens Kaffepause

Hvad går det ud på?

SKREVET AF
Mads-Emil Jayaswald

Sidste sommer indførte JD et nyt koncept kaldet "*Kaffepausen*". Konceptet har til formål at skabe en åben og uformel dialog om et givent emne, og herved skabe en forbindelse mellem de studerende og forskerne igennem en fælles interesse.

Kaffepausen er interessant og spændende idet man får en personlig dialog med en forsker, og dermed bl.a. får indsigt i hvad deres arbejde indebærer, og ikke mindst hvad det helt præcist betyder at være gået forskervejen. Man bliver introduceret til deres rejse, udfordringer og sejre under deres – for de flestes vedkommende – langvarige karriere. På den måde vil man helt tæt kunne opleve endnu en karrierevej, som jurastudiet giver mulighed for.

Kaffepausen er ikke mindst en god mulighed for også at opnå et fagligt udbytte, og vi holder arrangementerne inden for flere forskellige juridiske discipliner, således flest mulige juridiske interesser imødekommes. Nogle af de deltagende studerende er ofte dybt inde i emnet, hvilket skaber en god dialog og interessante samtaler og diskussioner mellem de studerende og forskeren, mens andre foretrækker at lytte og suge til sig, når diverse emner belyses fra flere forskellige vinkler.

Emnerne der diskuteres er altid aktuelle, idet juraen især er interessant, når den kan være med til at løse problemer (eller skaber problemer) i virkelighedens verden. Jeg har selv allerede deltaget i flere kaffepauser, som jeg har haft stor glæde af at opleve; herunder kaffepauserne med Jens Elo Rytter og Jesper Lau Hansen, der handlede om hhv. forbud mod koranafbrænding samt begrænset hæftelse inden for aktieselskaber set i lyset af Nordic Waste-sagen. Arrangementerne havde til fælles, at de deltagende studerende var dybt inde i juraen, og deltog på et højt fagligt niveau, hvorved der udsprang en enormt spændende og fagligt givende – men også uformel og hyggelig – dialog. Dette bevirkede bl.a., at jeg personligt blev meget klogere omkring menneskerettigheder samt selskabs- og kapitalmarkedsret, og mit indtryk er, at det samme gjorde sig gældende for de andre deltagere.

Hvis du har lyst til at møde en forsker i øjenhøjde og få juraen diskuteret på en mere uformel basis, vil jeg på det kraftigste anbefale dig at møde op næste gang.

Vi ses forhåbentlig!

VILTOFT'S SPECIALEPRIS

Lykke Hansen & Gjedde-Nielsen Prisen 2024

Hos VILTOFT har vi stiftet en specialepris med henblik på hvert år at anerkende den eller de studerende, der har skrevet det bedste kandidatspeciale inden for enten entrepriser-, udbuds- eller voldgiftsret, som er vores primære fagområder.

Prisen er på 15.000 kr.

Tidligere vindere er

2023: Mads Kastrup-Larsen & Mads Welcher

2022: Sophie Heymann Lassen

2021: Amalie Motzfeldt

2020: Caroline Lemminger Jensen

Næste ansøgningsfrist er 1. oktober 2024 for specialer bedømt i perioden 1. oktober 2023 til 30. september 2024.

Du kan læse mere om VILTOFT's specialepris og læse de prisvindende specialer på vores hjemmeside: www.viltoft.dk/specialepris.

VILTOFT er et af landets førende advokatfirmaer inden for entrepriser, udbud og voldgift.

"A powerhouse within the industry"
Chambers Europe

VILTOFT

GOTHERSGADE 109 | 1123 KØBENHAVN K | WWW.VILTOFT.DK

Fra Forfalskning til Erstatning.

SKREVET AF

Oskar Bloksgaard

I en verden af kunst eksisterer en skyggeside så dygtig og forførende, at den ofte lurer i skyggen af ægte mesterværker. Kunstforfalskning er et virvar af bedrag, hvor penselstrøg og signaturer er lige så farlige som de er forførende. Kunstforfalskning er ikke blot en handling som kopiering, men en subtil form for kriminel kunst, hvor svindel og illusion danser tæt sammen med æstetik og finesse. En kriminel underverden som kun bliver yderligere kompliceret i mødet med hård jura.

Den tidligere direktør hos Metropolitan Museum i New York Thomas Hoving påstod at et sted mellem 15 og 40% af verdens samlede kunstgenstande er forfalskninger. En undersøgelse fra USA har bla. dokumenteret at 91% af Henry Moore's værker er falske når de lander på en online-auktion.

Indledningsvis skal det understreges, at auktionshusene bærer ansvaret for den nøje udvælgelse af de kunstgenstande, de vælger at bringe under hammeren. I dag er det primært auktionshusene Sotheby's og Christie's der afholder de største kunstauktioner. Den generelle praksis for at be- eller afkræfte et kunstværks autenticitet er at henvende sig til en kunstekspert og herefter opnå en eksperterklæring på værkets ægthed. Den kunstfagkyndige specialist begynder således at dokumentere værkets historie. Hvilke gallerier/udstillinger har det været en del af? Hvilke ejere har værket haft og hvornår? Herefter følger en række tekniske undersøgelser af værket som fx røntgenfotografering, koblet sammen med ekspertens indgående kendskab til kunstneren. Problemerne opstår imidlertid når eksperterne ikke er

ORIGINAL

enige og entydige i deres udtalelser. For eksempel var Rembrandt-eksperter i størstedelen af 1900-tallet enige om at Rembrandt havde malet 700 malerier og 1.000 tegninger. På baggrund af ny teknologi i 1995 ændrede opfattelsen sig imidlertid blandt eksperter til at det kun er ca. 350 malerier og 70 tegninger som er udført af Rembrandt. Sagen er ikke unik og en lang række af fx Andy Warhols og Salvador Dalis værker betvivles stadig at være ægte.

Tidsbegrænset ægthedserklæring?

På baggrund af ny kunsthistorisk forskning og teknologi diskuterer juridiske eksperter i USA omfanget af tidsbegrænsningen for ægthedserklæringer, herunder om sådanne erklæringer er gyldige i evig tid, i en begrænset periode eller kun så længe ejeren besidder kunstværket. I henhold til nuværende retspraksis i USA udløber gyldigheden af ægthedserklæringer normalt i overensstemmelse med forældelsesfristerne, som typisk er omkring 4 år. Som et resultat heraf har ægthedserklæringer ikke evig gyldighed og kan derfor ofte ikke anvendes, når kunstværket skal sælges. Når spørgsmålet om ægthed er til debat, er det udfordrende for køberen at fastlægge, hvilken pris han ville

være villig til at betale for kunstværket. Skal der gives en prisnedsættelse på grund af usikkerhed om ægtheden, især når der er en risiko for, at kunstværket kan blive erklæret uægte om 10 år? Et tilsyneladende rimeligt kompromis er at begrænse gyldigheden af ægthedserklæringer til kun at gælde, indtil der foreligger anden dokumentation, og muligvis endda så længe køberen ejer kunstværket og ikke har videresolgt det.

Signaturer af Sandhed

I kunstverdenens mekka New York, er ægthedserklæringer i stigende grad blevet genstand for erstatningssøgsmål. En illustration af New Yorks kontroversielle juridiske atmosfære er eksemplificeret i tilfældet med Andy Warhol-fonden. Fonden nægtede at afgive en ægthedserklæring over et silkeselvportræt, hvilket blev anslaget til en langstrakt retssag i 2007. Fonden brugte over 6 mio. dollars på advokatudgifter, hvilket endegyldigt betød at de fremadrettet ikke vil afgive ekspertudtalelser. Denne stigning i erstatningssager har skabt en modreaktion fra kunsthistorikere og kommissioner (heriblandt The Andy Warhol Foundation og The Basquait Authentication

COPY

Committee) som nu i omfattende grad afholder sig fra at vurdere kunstværker. Kunsteksperter frygter dyre erstatningssager, da en teknisk analyse ikke kan forklare hvem der er oprethavsmand til kunstværket, men blot afsløre et forsøg på falskneri.

Dette har resulteret i et kald til handling både inden for den juridiske sektor og kunstverdenen. The Art Law Committee, sammensat af 23.000 advokater og dommere, fremlagde i 2016 en fælles erklæring om behovet for ny lovgivning, der beskytter rettighederne for kunsteksperter. I øjeblikket eksisterer der ingen effektiv beskyttelse af det arbejde, som uafhængige kunsteksperter udfører ved at udstede ægthedserklæringer. Dette omfatter bla. forfattere af catalogues raisonnés og andre forskningsartikler samt anerkendte eksperter inden for branchen. The Art Law Committee søger således at etablere regler, der vil muliggøre, at kunsteksperter frit kan udstede deres erklæringer for at opretholde integriteten inden for kunsthandel.

Kunstmarkedet er følsomt for falske kunstværker, hvilket fremhæver den essentielle rolle, som ægthedserklæringer og ekspertvurderinger spiller. Dette gælder især ved erhvervelsen af værdifulde malerier af kunstnere som fx Francis Bacon til betragtelige millionsummer, hvor en formel erklæring om ægthed udgør en central faktor for at vurdere risici. I mangel af ekspertise fra kyndige Francis Bacon-eksperter, da de ikke længere tør at afgive erklæringer, indtræder der en tilbageholdenhed blandt potentielle kunstkøbere. Betydningen af en sådan certificering er derfor ensbetydende, uanset om maleriet erhverves af en privat samler, et anerkendt galleri eller gennem et velrenommeret auktionshus. Dette understreger således den afgørende funktion kunsteksperter udgør i kunstverdenen og behovet for ekspertudtalelser som er afgivet i god tro og baseret på den mest omhyggelige og fagligt kompetente bedømmelse.

Vi omsætter samfundsansvar til handling

Hos Bech-Bruun ser vi det som en kerneforpligtelse at bidrage til en positiv udvikling af samfundet.

I vores ESG-rapport 2023 redegør vi for, hvordan vi omsætter vores politikker for samfundsansvar til handling.

Blandt hovedpunkterne er:

- › Øget juridisk rådgivning inden for ESG
- › Ledelses- og kompetenceudvikling med fokus på livslang læring gennem Bech-Bruun Academy
- › Lancering af ny diversitet- og inklusionsstrategi, der skal sikre større mangfoldighed i vores organisation og vise vej til at opnå vores erklærede diversitetsmål for 2025 og 2030
- › Rådgivning til startups, der arbejder med bæredygtighed og bidrager til FN's Verdensmål for bæredygtig udvikling – gennem vores samarbejdsprogram BB Impact

Læs mere om Bech-Bruuns ESG-arbejde på bechbruun.com/samfundsansvar

Gennem labyrinten af statsstøtte overtrædelser, den nye forordning og Femern-tunnelens rejse

SKREVET AF
Sine Madsen

I den komplekse verden af EU-ret står statsstøtte som en central søjle, der regulerer forholdet mellem stater og virksomheder. Statsstøtte er en essentiel mekanisme, der sigter mod at sikre retfærdig konkurrence og forhindre forvridding af markedet. Disse regler er afgørende, fordi de danner grundlaget for at vurdere, hvornår handlinger udgør ulovlig støtte og kræver indgriben fra myndighederne.

Statsstøttereglerne skal sikre, at offentlige institutioner ikke påvirker konkurrencen mellem virksomheder ved at bruge offentlige midler til at støtte enkeltvirksomheder. Statsstøtte er reguleret i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Statsstøtte defineres i TEUF som *"støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner [...] i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne"*.

Ud fra definitionen kan der udledes seks betingelser, der alle skal være opfyldt, før der er tale om statsstøtte. Betingelserne er, at (i) støttemodtageren skal være en virksomhed, (ii) offentlige midler kan udgøre statsstøtte, (iii) der skal være tale om en økonomisk fordel, (iv) selektivitet, (v) at støtten er konkurrenceforvridende, og at (vi) støtten styrker virksomhedens stilling i konkurrencen med andre i samhandlen inden for EU.

Også i Danmark er der et parallelt regelsæt i konkurrence-loven, men det gælder kun, hvis støtten ikke er lovtlig forankret eller dækket af anden offentlig regulering. Derudover behøver de danske regler ikke at opfylde EU's krav om påvirkning af tværgående handel.

Offentlig støtte, der opfylder visse betingelser, er normalt ulovlig og kræver godkendelse fra EU-Kommissionen, før den kan udbetales. Hvis dette ikke overholdes, kan støtten blive pålagt at blive tilbagebetalt med renter.

Da de juridiske begreber er så brede, kan der let opstå tvivl om, hvorvidt der er tale om ulovlig statsstøtte eller ej. Især når det kommer til konkurrenceforvridende elementer, kan der opstå modstridende interesser.

Den seneste dom i en række sager om ulovlig statsstøtte er faldet i februar, og drejer sig om projektet om den faste forbindelse over Femern Bælt mellem Danmark og Tyskland. Fordi der er tale om et så stort infrastrukturprojekt i Europa

har Femern-tunnelen været genstand for omfattende finansiering og statsstøtte. Men denne finansielle støtte har udløst bekymringer omkring overholdelse af EU's regler for statsstøtte, for ifølge disse regler må offentlige midler ikke forvride konkurrencen eller give visse virksomheder uretmæssige fordele på markedet.

I 2014 anmeldte de danske myndigheder finansieringsmodellen for det samlede projekt til Kommissionen, som godkendte den i juli 2015. Imidlertid blev afgørelsen delvist annulleret af Retten i december 2018 på baggrund af en klage fra to færgeoperatører, Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland, af proceduremæssige årsager. Retten konkluderede, at Kommissionen burde have udført en grundigere undersøgelse af den finansiering, som Danmark ydede til opførelsen af tunnelen. Derfor blev sagen henvist tilbage til Kommissionen til fornyet behandling.

Efter sagen blev henvist tilbage, gennemførte Kommissionen en undersøgelse af den finansiering, som Danmark tilbød Femern A/S, selskabet bag tunnelprojektet mellem Danmark og Tyskland. Undersøgelsen førte til en ny afgørelse den 20. marts 2020. Ifølge Kommissionen udgjorde både kapitalindskuddet, de statslige lånegarantier og statslånet statsstøtte, der potentielt kunne klassificeres som investeringsstøtte. Kommissionen vurderede støtten i henhold til meddelelsen om vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse og fandt dog, at kriterierne for forenelighed i meddelelsen var opfyldt.

Ikke desto mindre blev sagen præsenteret for Retten i februar, hvoraf det fremgik, at støtten var i overensstemmelse med det indre marked, og at Kommissionen berettiget havde vurderet, at Femern-forbindelsen er af fælleseuropæisk interesse i overensstemmelse med TEUF art. 107, stk. 3. Dette skyldes, at forbindelsen udgør en betydningsfuld og konkret bidrag til realiseringen af Europæiske Unions transportpolitiske mål og Unionens

brede målsætninger, og at den vil forbedre forbindelsen mellem de nordiske lande og det centrale Europa.

Sagen om statsstøtte og Femern-tunnelen kaster lys over flere vigtige aspekter i forhold til statsstøtte og dens anvendelse i store infrastrukturprojekter. Sagen demonstrerer den kompleksitet, der er forbundet med statsstøttereglerne, ved at der kan udspringe mange forskellige afgørelser fra ét sagskompleks, og hvordan sager om potentiel ulovlig statsstøtte kan blive enormt langvarige. Derudover illustrerer sagen også den svære balance mellem økonomiske og politiske hensyn.

I tilfældet med Femern-tunnelen står myndigheder overfor en udfordring med at balancere økonomiske hensyn, som at fremme regional udvikling og øget mobilitet, med kravene om at overholde EU's konkurrenceregler. Denne balancegang kræver en nøje afvejning af forskellige politiske og økonomiske hensyn for at sikre, at projekterne gennemføres på en retfærdig og konkurrencedygtig måde.

Derudover er der også kommet en ny EU-forordning, der giver Europa-Kommissionen mulighed for at gribe ind over for virksomheder, der har modtaget statsstøtte fra tredjelande inden for de sidste fem år. Forordningen vil være gældende fra sommeren 2023, men hvilken rolle kommer den til at spille?

Den nye forordning er resultatet af Europa-Kommissionens vurdering, som har konkluderet, at de tidligere regler ikke i tilstrækkelig grad muliggjorde, at EU kunne udøve tilstrækkelig kontrol med statsstøtte fra tredjelande uden for EU til virksomheder, der opererer på det indre europæiske marked.

Forordningen omhandler udenlandske subsidier, der giver Europa-Kommissionen nye kontrolværktøjer, der skal kunne sikre, at konkurrencen på det indre marked ikke fordræjes

som følge af statsstøtte fra tredjelande. Den nye forordning om statsstøtte medfører, at EU-Kommissionen får nogle udvidede kontrolbeføjelser inden for tre forskellige områder.

Forordningen indeholder en generel undersøgelsesbeføjelse, som beskrives i artiklerne 9-18. Denne beføjelse giver Kommissionen mulighed for selvstændigt at undersøge enhver situation, hvor der er mistanke om, at konkurrencen på det indre marked forvrides på grund af støtte fra tredjelande. Kommissionen vil have adgang til en række undersøgelsesværktøjer til at indsamle nødvendige oplysninger, herunder anmodninger om oplysninger fra virksomheder, gennemførelse af kontrolundersøgelser og iværksættelse af markedsundersøgelser, f.eks. inden for specifikke sektorer eller typer af subsidier. Derudover vil der også være mulighed for at anmode om ad hoc-anmeldelser i forbindelse med mindre fusioner og offentlige udbudsprocedurer.

I artiklerne 19-26 i forordningen pålægges virksomheder også en pligt til at anmelde fusioner til EU-Kommissionen, hvis disse indebærer et finansielt bidrag fra et tredjeland. Dette er dog underlagt visse betingelser. Enten det erhvervede selskab, en af de fusionerede parter eller joint venture-selskabet skal have en omsætning i EU på mindst 500 mio. EUR, og det pågældende udenlandske finansielle bidrag skal samlet set være mere end 50 mio. EUR i de tre forudgående år.

Den nyeste kontrolbeføjelse vedrørende deltagelse i udbud er angivet i artiklerne 27-33 i forordningen. Her etableres en forpligtelse for virksomheder til at anmelde deres deltagelse i offentlige udbudsprocedurer til EU-Kommissionen gennem den ordregivende enhed. Denne forpligtelse gælder dog kun, hvis den anslåede kontraktværdi er mindst 250 mio. EUR, og det pågældende udenlandske finansielle bidrag i de tre foregående år er

mindst 4 mio. EUR pr. tredjeland. Det skal bemærkes, at forpligtelsen ikke gælder for udbudsprocedurer i henhold til Forsvars- og Sikkerhedsdirektivet.

Derudover bliver der også indført som konsekvent, at hvis en tilbudsgiver omfattes af anmeldelsespligten, men ikke indsender en korrekt anmeldelse efter forordningen, skal ordregiveren afvise tilbuddet. Er der foretaget korrekt anmeldelse, kan udbudsproceduren fortsætte, men kontrakten må ikke tildeles til en tilbudsgiver, som har anmeldt at have modtaget støtte, før EU-Kommissionen har afsluttet sin sagsbehandling.

Hvis EU-Kommissionen fastslår, at de udenlandske subsidier forvrider konkurrencen, er den forpligtet til at gennemføre en såkaldt "balancetest", hvor de negative virkninger af støtten afvejes mod eventuelle positive virkninger. Dette krav er specificeret i artikel 6 i forordningen.

Baseret på denne "balancetest" vil EU-Kommissionen kunne træffe beslutninger om eventuelle nødvendige strukturelle

eller ikke-strukturelle afhjælpende foranstaltninger, som det også kendes fra fusionskontrolreglerne. Desuden kan Kommissionen kræve udenlandske subsidier tilbagebetalt i henhold til artikel 7 i forordningen. Udover dette kan EU-Kommissionen for eksempel forbyde gennemførelsen af fusioner i henhold til artikel 25 i forordningen eller nægte tildeling af kontrakter i forbindelse med udbud i henhold til artikel 31.

EU-Kommissionens beføjelse til at påbegynde undersøgelsen af udenlandske subsidier træder i kraft fra den 12. juli 2023, mens pligten til at anmelde fusioner og deltagelse i udbud finder anvendelse tre måneder senere fra den 12. oktober 2023. Forordningen omfatter alle udenlandske subsidier, der er tildelt inden for en periode på fem år før den 12. juli 2023, hvis de forvriddende virkninger på konkurrencen opstår efter denne dato. Derfor bør virksomheder eller koncerner, der enten modtager eller har modtaget udenlandske subsidier inden for disse perioder, være opmærksomme på reglerne og bør om nødvendigt udarbejde interne opgørelser over de modtagne subsidier.

SOMMERAKADEMI 2024

2 CASES

4 DAGE

24 DELTAGERE

FOR JURA- OG
ERHVERVSJURA-
STUDERENDE

LÆS MERE OG
TILMELD DIG
PÅ VORES
HJEMMESIDE

Et smugkig ind i Kunstnernes Retshjælp

SKREVET AF

Milla Damsgaard

Siden februar 1991 har foreningen Kunstnernes Retshjælp været etableret i København. Retshjælpen er nu placeret i Billedkunstneres Forbunds lokaler med adresse på Vingårdstræde i centrum.

Melanie Larsen på 6. semester af bacheloren har arbejdet hos Kunstnernes Retshjælp det sidste års tid. Retshjælpen har tidligere været lukket, hvilket primært har skyldtes corona, men er nu i en opstartsfasen, som Melanie er en del af.

Der er i retshjælpen fem jurastuderende og en færdiguddannet. »Vi er to hold, der kommer hver anden mandag. Når vi kommer i to hold, er der mulighed for mere fleksibilitet« fortæller Melanie.

Stadig i en opstartsfasen

Melanie var den første studerende, der kom ind i retshjælpen efter corona, og hun har derfor fået tildelt mere ansvar på visse områder. Melanie fortæller i den forbindelse, at hun møder ind oftere end de andre studentermedhjælpere, ligesom det er hende, der er "tovholder" på mange af opgaverne i retshjælpen. »Jeg holder folk oppe på deres opgaver for at holde det hele kørende, og så vi kan komme videre i vores proces. Vi er stadig i vores opstartsfasen, og vi mangler derfor flere ting for at få skubbet retshjælpen« forklarer Melanie.

Idet Kunstnernes retshjælp stadig befinder sig i en opstartsfasen, er der ikke mange, der har kendskab til den. »Vores mål er også, at vi får det ud. For eksempel ved at få etableret en mere professionel hjemmeside, få Instagram, LinkedIn osv. Vi skal samtidigt være opmærksom på ikke at påtage os for store opgaver, især taget i betragtning af, at det jo også er et frivilligt arbejde«.

Kunst og rettigheder

Kunstneres retshjælp specialiserer sig indenfor flere område. Ser man på retshjælpens hjemmeside, henviser de selv til, at de vejleder, når kunstnere har juridiske problemer i forbindelse med deres virke.

»Det kan være alt fra momsretten, skatteretten, GDPR, ophavsretten, erstatningsret, kontrakter, aftaler. Det er meget, meget bredt, hvad der falder ind under den kategori« forklarer Melanie. »Vi har ikke altid det største kundskab til det, der kommer ind. Jeg sidder ofte og besvarer spørgsmål indenfor skatteret, selvom jeg aldrig har haft det«.

Selv en del af kunstnermiljøet

Melanie er selv en aktiv del af kunstnermiljøet, og arbejder selv som kunstner ved siden af studiet.

»Jeg arbejder primært med maleri, men jeg er også uddannet tatovør. Jeg er også en del af et ungt kunstnerkollektiv, der hedder Petite Entreprise Autonome (også Pea Collective), der er et form for fællesskab, hvor unge kunstner samles og forsøger at komme ud fra de normale rammer, som der er bygget op i kunstbranchen« forklarer Melanie.

»Kunstbranchen er meget galleri og Kunstakademiet. Det bliver derfor en mere lukket, en mere niche og privilegeret form for omkreds. Det er det kunstnerkollektivet forsøger at bryde lidt udenfor«. Melanie uddyber videre, at det i Pea Collective handler om at skabe flere muligheder for at udstille sin kunst, uden at man nødvendigvis har en professionel eller akademisk baggrund.

En pause fra jura

Melanie tog efter 4. semester et års pause fra jurastudiet, hvor hun gik på Engelsholm Højskole og VERA skole for kunst & design. »Jeg troede, jeg skulle droppe ud det første lange stykke tid. Hver semester var jeg sådan, nu gør jeg det. Efter 4. semester og tings- og kreditorret tænkte jeg, no thank you« griner Melanie.

»Jeg begyndte efter Engelsholm og Veras at søge ind på andre studier. Men så tænkte jeg, hvorfor var det egentlig jeg ville droppe ud af jura? Da jeg tænkte nærmere over det, var det jo egentlig bare valgfag jeg ville komme tilbage til, ligesom det meste af kandidaten er tilrettelagt omkring valgfag. Det åbnede min interesse op igen« forklarer Melanie.

To verdener mødes

Kunstnernes Retshjælp var ifølge Melanie en måde hvorpå hun kunne blande juraverdenen med kunstverdenen. »Her kunne jeg holde min kunst ved lige. Jeg kunne få lov til at tale med andre kunstnere, der er lige så passionerede. Jeg bliver introduceret til de problemstillinger, som de står med«. »Jeg tror det kunne være fedt at blande de to verdener sammen. Jeg har en lidt en anden indgangsvinkel, eftersom jeg allerede har beskæftiget mig med kunst. At jeg kan blande min interesse med min praksis, giver mig et andet gåpåmod. Jeg tror det kunne være rigtig spændende at blande de to verdener sammen« fortæller Melanie afslutningsvis.

Guld fra gemmerne

SKREVET AF

Sune Westrup

Efter en sommer, hvor heden har presset niveauet for den offentlige debat ned i knæhøjde – eller rettere fodhøjde – med sandaler og fodgængerfelter for skolebørn som de centrale emner, er det utvivlsomt, at mange jurister i løbet af efteråret vil genoptage diskussionen omkring jurastudiets faglige bredde eller mangel herpå.

Den juridiske universitetsuddannelse synes at følge et mønster, som stammer fra forhistorisk tid. Jurastuderende får gennem undervisning og dertil knyttet læsning de mest grundlæggende regler indprentet. Herved tilstræbes det at give dem en juridisk metode, der kan sætte dem i stand til at virke i praksis. Uddannelsens tilrettelæggelse med regelarbejdet som det altdominerende har gennem tiderne gjort en jurist af en stud-jur., men har samtidigt givet fagets undervisningspolitiske debat betydeligt stof. Det kan således ikke overraske, at der – endnu en gang – er sat alvorligt spørgsmålstegn ved jurastudiets næsten ensidige fokus på regellæren.

*Blæst om
et studium i
regler*

Efter en sommer, hvor heden har presset niveauet for den offentlige debat ned i knæhøjde – eller rettere fodhøjde – med sandaler og fodgængerfelter for skolebørn som de centrale emner, er det utvivlsomt, at mange jurister i løbet af efteråret vil genoptage diskussionen omkring jurastudiets faglige bredde eller mangel herpå.

Den juridiske universitetsuddannelse synes at følge et mønster, som stammer fra forhistorisk tid. Jurastuderende får gennem undervisning og dertil knyttet læsning de mest grundlæggende regler indprentet. Herved tilstræbes det at give dem en juridisk metode, der kan sætte dem i stand til at virke i praksis. Uddannelsens tilrettelæggelse med regelarbejdet som det altdominerende har gennem tiderne gjort en jurist af en stud.-jur., men har samtidigt givet fagets undervisningspolitiske debat betydeligt stof. Det kan således ikke overraske, at der – endnu en gang – er sat alvorligt spørgsmålstejn ved jurastudiets næsten ensidige fokus på regellæren.

Den retsvidenskabelige uddannelse er ligeså gammel som Københavns Universitet (1479) og har fra før reformationen koncentreret sig om kendskabet til de herskende retsregler. Mens romerretten med digesterne og den kanoniske ret (bl.a. Liber Extra) var grundlaget for undervisningen før reformationen, blev romerretten og naturretten, der trods det formelle brud med den kanoniske ret i høj grad var forankret i de kirkelige regler, det centrale i perioden fra 1537. I nyere tid har studiet hovedsageligt koncentreret sig om den nationale ret, men selvom genstanden for studiet har gennemgået store forandringer i de forløbne 500 år, drejer det sig stadigvæk om at skabe et indgående kendskab til regelsystemerne og dermed give de kommende jurister en særlig indsigt i de retlige mekanismer.

Metoderne for den faglige indføring har naturligt ændret karakter i takt med udviklingen i det omkringliggende samfund og de pædagogiske landvindinger, der heraf er affødt. Det synes imidlertid at være tilfældet i langt højere grad inden for andre videregående uddannelser end inden for det juridiske studium. Således har indlæringsmetoderne i de seneste årtier ændret sig radikalt f.eks. i de naturvidenskabelige uddannelser, der gør udstrakt brug af avanceret teknologi, i de merkantile uddannelser, der i høj grad bygger på projektarbejde og case-studies og i samfundsfagene, hvor bearbejdningsprocessen ofte er baseret på gruppearbejde.

Nå disse nye metoder har gjort deres indtog og synes at være kommet for at blive, er det ud fra den betragtning, at kandidaterne bliver bedre egnede til at udfylde de arbejdsfunktioner, uddannelserne er rettet imod. Samarbejde, kommunikation og fleksibilitet er blevet nøgleord i arbejdslivet, hvor der ofte skal arbejdes i grupper med kandidater fra forskellige fag for at behandle større sagskomplekser.

Udover undervisnings- og indlæringsformen har også selve indholdet og afgrænsningen af indholdet gennemgået en radikal ændring, idet universitetsuddannelserne er blevet mere elastiske i deres indhold, med det resultat, at der uddannes kandidater med en langt mere specifik profil, end den man kendte tidligere. Der tilbydes de studerende en høj grad af valgfrihed ved sammensætningen af fagene, hvilket har medvirket til, at arbejdsmarkedets tidligere så faste faggrænser er blevet sprængt.

En arbejdsfunktion, der tidligere kun kunne betjenes af en jurist, vil i mange tilfælde nu kunne udfyldes af en erhvervsøkonom eller en samfundsvidenskabelig

kandidat med visse juridiske tilvalg. Fænomenet ses f.eks. på skatteretsområdet, hvor revisorerne har tiltaget sig en betragtelig del af rådgivningsarbejdet, men også i store dele af centraladministrationen er juristernes stilling – mildest talt – truet af kandidater med en bredere samfundsmæssig uddannelse end den juridiske.

Den skærpede konkurrence på arbejdsmarkedet har givet kritikken af det konservative jurastudium yderligere næring. Det er talrige gange blev fremført, at jurastudiet består af 5 års ensidig regellære, uden at det tillærte sættes ind i noget større samfundsmæssigt perspektiv, og uden at der etableres nogen forbindelse til det praktiske arbejdsliv. Dette skaber i manges øjne uselvstændige jurister uden de nødvendige kvalifikationer til at håndtere de komplekse problemer, de møder efter endt studietid.

Senest er kritikken kommet fra lærerhold(!), idet professor Lars Nordskov Nielsen ved sin afgang fra Universitetet i maj måned langede ud efter ”de meget målrettede jurastuderende”, som netop på grund af studiets tilrettelæggelse ikke får set, hvad der gemmer sig på den anden side af paragrafferne. Stræben efter en god eksamen har den uheldige effekt, at der udelukkende fokuseres på pensum, og da de ikke i tilstrækkelig grad indføres i samfundets sociologiske magtstrukturer under jurastudiet, mangler de fleste juridiske kandidater helt basal viden herom, når de forlader universitetet.

Selvom kritikken, i lyset af den øgede konkurrence på arbejdsmarkedet og et prisværdigt ønske om at skærpe koncentrationen omkring de mest relevante samfundsmæssige problemer, synes at have meget på sig, er spørgsmålet imidlertid om en stærk opprioritering af almene samfundsmæssige problemer i den juridiske uddannelse

– ubetinget – er nogen god idé. Det vil nemlig nødvendigvis ske på bekostning af den rene jura, hvis studiet skal holdes nogenlunde inden for de givne tidsmæssige rammer. Man vil derfor få sværere ved at bevare uddannelsens håndværksmæssige karakter, som sigter mod fortrolighed med reglerne og resultatfrembringelse – i form af afgørelser og rådgivning – på et meget konkret plan.

Retsreglerne har ingen selvstændig tilværelse. De tilvejebringes gennem en kompliceret politisk proces og kan med lidt god vilje siges at være kød og blod på de politiske viljers skelet. De forudsætter en samfundsmæssig anerkendelse for at give mening – for overhovedet at være retlige. Da reglerne endvidere udspringer af et ofte større samfundsmæssigt behov for regulering af et område, skal de følgelig læses og fortolkes i overensstemmelse med de hensyn, der har været styrende for tilblivelsen.

Hermed er det givet, at en dybere forståelse af retsregler kræver kendskab til den kontekst, hvori retsreglerne er blevet til, og her findes af årsagerne til at samfundsvidenskab med kendskab til magtstrukturerne har sin berettigelse på jurastudiet. Det er blandt andet her, man finder baggrund for, at forsømmelsen af et samfundsvidenskabeligt supplement til juraen har været kraftigt kritiseret.

Ved gennemførelsen af den nye studieordning i 1987 søgte fagledelsen at imødegå kritikken. Blandt mange ændringer i studieplanen indførtes de såkaldte almene fag på 2. årsprøve. Fagene, som er obligatoriske, omfatter retslære, retshistorie og retssociologi, der tilsammen skal beskrive rettens vekselvirkning med det omgivende samfund (retssociologien) samt rettens ydre og indre forudsætninger (retshistorien og retslæren).

Endvidere gennemførte man en overbygning, der altovervejende giver de studerende mulighed for selv at vælge indholdet af uddannelsesforløbet sidste 2 år. Blandt mange kursustilbud findes flere fag, der ikke kan siges at være direkte regelorienterede. Hertil kommer imidlertid, at der i det nye studiesystem er mulighed for at følge og få godskrevet fag, som udbydes på andre fakulteter, blot de rummer antydning af retlig relevans. Med den nye studieordning har man således indbygget et ganske vist begrænset, men obligatorisk kendskab til samfundsvidenskab, med mulighed for, at den enkelte studerende kan bygge videre herpå i overbygningsfasen.

De tidligere studieordninger uden valgfrihed ved sammensætning af uddannelsen resulterede i, at man hver sommer udklækkede flere hundrede juridiske kandidater, der kun lod sig adskille ved deres eksamenskarakterer. Når hertil kommer, at en stor del af nutidens jurister søger arbejde på områder uden for den traditionelle retssektor, hvor der konkurreres på andre præmisser end det isolerede karaktergennemsnit, er en vis frihed i studietilrettelæggelsen et ubetinget gode. Studieordningen fra 1987 med dens facetterede overbygning må i denne forbindelse siges at afbalancere hensynene på en passende måde. Ordningen bevarer nemlig samtidigt muligheden for, at de studenter, der måtte sigte mod de traditionelle juridiske stillinger, selv kan sammensætte et studium med nogenlunde samme indhold som det tidligere.

Sammenfattende kan det anføres, at samfundsvidenskab i mere bred forstand har så stor relevans for jurister, at det må medgives kritikerne, at studiet i sin nuværende form formentlig nedprioriterer samfundselementet for meget. Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at det er universitetets opgave at skabe kandidater, der er tilbunds-gående uddannede i flere videnskabelige discipliner. En sådan velfærdsstatslig tanke harmonerer meget dårligt med nutiden, hvor ressourcerne og konkurrencen dikterer specialisering af den enkelte.

Der må stræbes efter en balance, hvor styrkelsen af de samfundsvidenskabelige elementer sker under hensyntagen til, at de traditionelle retsdiscipliner ikke udvandes. Målet er at skabe juridiske kandidater med samfundsvidenskabelig indsigt og ikke samfundsvidenskabelige kandidater med juridisk indsigt. Det handler om uddannelsen ved det juridiske fakultet.

Kalender – JD Cases

Følgende er de foreløbige datoer for dette semesters eksamensforberedende cases. Vi tager forbehold for mulige ændringer, så hold øje med vores andre platforme.

2. SEMESTER:

Individets grundlæggende rettigheder: 3. juni 2024 (hos JM)

Forfatningsret: 22. maj 2023 (hos JM)

Erstatning og kontrakt: 10. juni 2024 (hos Plesner)

4. SEMESTER:

Forvaltningsret: 27. maj 2024 (hos Poul Schmidt/Kammereren)

Tings- og kreditorret: 7. juni (hos Kromann Reumert)

KANDIDATEN:

Civilprocesret: 31. maj 2024 (hos Nielsen Nørager)

EKSKLUSIVE STØTTEMEDLEMMER

Bech·Bruun

Bird & Bird

BRUUN & HJEJLE

HORTEN

IUNO

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

LUNDGRENŞ

KROMANN
REUMERT

NIELSEN NØRAGER

MAZANTI-
ANDERSEN

PLESNER

NJORD
LAW FIRM

Norrbom Vinding

Poul Schmith
KAMMERADVOKATEN

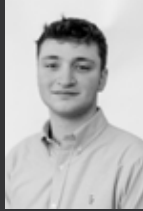

VILTOFT

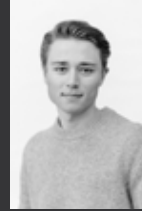
JDs BESTYRELSE 2024

Forkvinde
Hannah Kendal Tholstrup
hannah@jdku.dk

**Næstformand
og Kasserer**
Gustav Rudolph Røggild
rudolph@jdku.dk

Støttemedlemsansvarlig
Mads-Emil Jayaswal
Mads-Emil@jdku.dk

Debatansvarlig
Nicolai Van Schaik
nicolai@jdku.dk

Stud.Jur.-redaktør
Tobias Mallet
tobias@jdku.dk

Stud.Jur.-redaktør
Lea Lauritzen
lea@jdku.dk

Klubmester
Julie Meyer
meyer@jdku.dk

PR-ansvarlig
Catharina Rusholt
catharina@jdku.dk

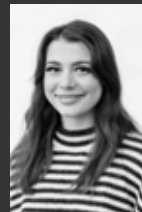
PR-ansvarlig
Julie Reiter
julie.reiter@jdku.dk

Caseansvarlig
Emilie Walander
emilie@jdku.dk

Eventansvarlig
Asger Rosenberg
asger@jdku.dk

Eventansvarlig
Mahdis Pour
mahdis@jdku.dk

Jurabaransvarlig
Anne Sofie Flink
annesofie@jdku.dk

Jurabaransvarlig
Sean Paul Heide-Burns
sean@jdku.dk

Løft barren

Lassen Ricard er ikke for de fleste, men for de få. Vi gør vores stud. jur.'er til fuldmægtige og advokater i en juridisk mesterlære af højeste karat. Du er tæt på klienter og partnere - og vi støtter udlandsrejser, uddannelse og udvikling. Vi er der for hinanden, og der er højt til loftet, så du kan løfte barren og gå større ud ad døren, end du kom ind. Vi glæder os til at høre fra dig. Velkommen til Lassen Ricard.

LASSEN RICARD